

Izvirna jezikovna različica te strani [de](#) je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Swipe to change

Vročanje listin: uradni prenos pravnih listin

Nemčija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročanje (pisanj) je pravni termin, ki se uporablja, kadar je treba pravno-formalno obvestiti naslovnika o pisnih izjavah ali odločbah in tako obvestilo tudi zabeležiti. Obveščanje se lahko opredeli kot omogočanje, da se naslovnik seznaní z nekaterimi informacijami.

Pisanje se vroča z namenom zagotoviti ustrezen in pošten sodni postopek. Z vročitvijo bi bilo treba zagotoviti, da se naslovnik dejansko seznaní s sodnim postopkom ali da ima vsaj neovirano možnost seznaniti se s sodnim postopkom. Zato je pri vročitvi pisanj vedno treba opozoriti na vsebino. Vendar pa je naslovnikova odgovornost, da se z vsebino tudi dejansko seznaní.

Stranka, ki pisanja vroča, mora imeti možnost preveriti, kdaj in kako je bilo pisanje dostavljeno naslovniku. To zahteva pravna varnost.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

V zakonodaji ni določeno, katera pisanja je treba uradno vročiti.

Pisanja, ki jih je treba vročiti po uradni dolžnosti, so določena v ustreznem zakonu ali odločbi sodišča (člen 166(2) nemškega zakonika o civilnem postopku) (*Zivilprozessordnung – ZPO*).

Vročitev na pobudo strank se opravi, kadar je tako določeno v zakonu, na primer v primeru odvzema prostosti, začasne prepovedi približevanja ali odločbe o rubežu s prenosom zarubljene terjatve (člen 191 zakonika o civilnem postopku).

Uradna vročitev je potrebna, kadar je tako primerno in smiselno ali potrebno z vidika pravne varnosti – na primer, ker se pravice ustanovijo ali roki začnejo teči šele, ko je oseba o tem obveščena. To na primer pomeni, da je treba tožbe ali sodbe in sodne odločbe, ki jih je mogoče neposredno izpodbijati, vročiti v skladu z zakonom.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Razlikovati je treba med vročitvijo po uradni dolžnosti in vročitvijo na pobudo strank.

Vročitev po uradni dolžnosti vedno opravi sodno tajništvo sodišča, pri katerem teče postopek (člen 168(1) zakonika o civilnem postopku). Sodno tajništvo lahko po lastni presoji izbere le način vročanja.

Izbira lahko med naslednjimi možnostmi:

pisanje lahko na primer vroči odvetniku s potrdilom o prejemu (člen 174 zakonika o civilnem postopku),

pisanje lahko vroči naslovniku ali njegovemu zakonitemu zastopniku neposredno tako, da ga fizično dostavi v uradne prostore pristojnega urada (člen 173 zakonika o civilnem postopku),

vročitev pisanja lahko zaupa izvajalcu poštnih storitev. V Nemčiji izraz „izvajalec poštnih storitev“ pomeni podjetja, ki imajo dovoljenje Zvezne agencije za omrežja (*Bundesnetzagentur*) za zagotavljanje poštnih storitev. Pri tem lahko izbere poseben podnačin vročanja: vročitev s priporočeno pošto s povratnico (člen 175 zakonika o civilnem postopku),

vročitev lahko zaupa sodnemu uslužbencu.

V nekaterih zakonsko določenih primerih mora vročitev urediti sodnik, na primer pri vročitvi v tujino (člena 183 in 184 zakonika o civilnem postopku) ali vročitvi z objavo (člena 186 in 187 zakonika o civilnem postopku).

Vročitev na pobudo strank mora vedno opraviti sodni izvršitelj, ki mu nalogo zaupa neposredno stranka ali mu je zaupana s posredovanjem sodnega tajništva sodišča, pred katerim teče postopek (člen 192 zakonika o civilnem postopku).

Sodni izvršitelj pa sme vročitev pisanja zaupati izvajalcu poštnih storitev (člen 194 zakonika o civilnem postopku).

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Če naslovnik ne prebiva na naslovu, navedenem na zaprosilu za vročitev, bo nemški zaproseni organ po navadi poskušal ugotoviti trenutni naslov naslovnika. To ne velja zgolj v primerih, ko se naslovnik preseli, ampak tudi, če je naslov na zaprosilu za vročitev napačen ali nepopoln. Vendar pa zaproseni organ te storitve opravlja prostovoljno in mu jih ni treba opravljati.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

V členu 44 nemškega zveznega zakona o registraciji prebivalstva (*Bundesmeldegesetz – BMG*) je določeno, da imajo tuji javni organi in tuje fizične osebe pravico pridobiti nekatere informacije o določeni osebi od nemških organov za registracijo, ne da bi navedli razloge za tako prošnjo. Tak dokument se imenuje skrajšani izpisek iz registra (*einfache Melderegisterauskunft*).

Skrajšani izpisek iz registra vsebuje:

- priimek,
- imena,
- doktorski naziv,
- trenutni naslov in,
- če je oseba že pokojna, navedbo o tem.

Prošnjo je treba nasloviti na pristojni registracijski organ. Praviloma bo to upravni urad za državljane (*Bürgeramt*) v občini, mestu ali kraju, kjer se domneva, da oseba prebiva.

Za izpisek iz registra je treba plačati takso. Višina takse je odvisna od zvezne dežele.

Izpisek iz registra se lahko izda le, če se lahko iskana oseba natančno opredeli s podatki, ki jih predloži organ prosilec, kar pomeni, da ni mogoče poslati naključnega seznama morebitnih zadetkov.

Poleg tega se izpisek iz registra ne sme izdati, če je bila za zadevno osebo v registru določena prepoved razkrivanja podatkov v skladu s členom 41 zveznega zakona o registraciji prebivalstva ali če bi razkritje kakor koli drugače kršilo varovane interese zadevne osebe (člen 8 zveznega zakona o registraciji prebivalstva).

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

V Nemčiji postopek ugotavljanja naslova po navadi ni naloga sodišča.

Ker lahko skrajšani izpisek iz registra pridobijo celo tuji javni organi in tuje fizične osebe same od sebe, ni treba vložiti zaprosila v skladu z Uredbo (ES) št. 1206/2001.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Najobičajnejši način vročanja je vročitev po uradni dolžnosti. Po navadi jo opravi izvajalec poštних storitev. Uslužbenec sodišča izda zaprosilo za vročitev in fizično preda pisanje v zaprti kuverti, s priloženim obrazcem potrdila o vročitvi (člen 176 zakonika o civilnem postopku). Pisanje nato vroči poštni uslužbenec. Priporočljivo je, da se pisanje vroči neposredno naslovniku, kar pomeni, da mu je treba pisanje vročiti osebno. Takšna fizična vročitev se lahko opravi kjer koli in ni vezana na določeno lokacijo (člen 177 zakonika o civilnem postopku).

Naslovník, kot je naveden zgoraj, je oseba, ki ji je pisanje namenjeno, njen zakoniti zastopnik (člen 170 zakonika o civilnem postopku) ali oseba, ki jo je naslovník pooblastil za sprejem pisanja (člen 171 zakonika o civilnem postopku).

Ob vročitvi mora poštni uslužbenec izpolniti vnaprej natisnjen obrazec potrdila o vročitvi in ga nemudoma poslati v sodno tajništvo sodišča kot dokaz o vročitvi.

Če stranko zastopa odvetnik, se pisanja po navadi vročajo odvetniku s potrdilom o prejemu (člena 171 in 174 zakonika o civilnem postopku). Ob prejemu pisanja odvetnik podpiše potrdilo o prejemu in ga pošlje nazaj sodišču.

Če obe stranki zastopata odvetnika, lahko en odvetnik pisanje vroči drugemu (člen 195 zakonika o civilnem postopku). Enako velja tudi za pisanja, ki se vročajo po uradni dolžnosti, pod pogojem, da ne gre za odločbo sodišča, o kateri bi morali biti obe stranki obveščeni hkrati. Pisanje mora vsebovati navedbo, da ga en odvetnik vroči drugemu. Tudi v takem primeru velja, da kot dokaz o vročitvi šteje podpisano in z datumom opremljeno potrdilo o prejemu.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovník (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Sodna pisanja, ki se nanašajo na kateri koli civilni postopek, se lahko vročijo elektronsko. Za prenos mora biti pisanje opremljeno z ustreznim elektronskim podpisom in zaščiteno pred nepooblaščenim dostopom tretjih oseb. Elektronsko vročena pisanja mora sprejemati vsak odvetnik, notar, sodni izvršitelj in davčni svetovalec ter vsak organ, oseba ali institucija javnega prava. Drugim strankam v postopku se lahko pisanje vroči elektronsko le, če so se z elektronskim vročanjem pisanj izrecno strinjale. Vročitev se lahko opravi tudi prek storitev De-Mail v smislu člena 1 zakona o storitvah De-Mail (*De-Mail-Gesetz*).

Odvetnikom, notarjem, sodnim izvršiteljem in davčnim svetovalcem ter organom, osebam in institucijam javnega prava se lahko pisanja vročijo tudi po telefaksu.

Kot dokaz o vročitvi zadošča potrdilo o prejemu, ki ga podpiše in z datumom opremi naslovník. Potrdilo o prejemu se lahko sodišču vrne na vnaprej natisnjem obrazcu v papirni obliki, po telefaksu ali kot elektronski dokument.

Vročanje s pošiljanjem SMS sporočil ni mogoče.

7 Nadomestna vročitev

Če pisanja ni mogoče vročiti neposredno naslovniku, se lahko namesto tega izvede postopek, imenovan „nadomestna vročitev“.

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovníku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Nadomestna vročitev „nadomestnemu prejemniku“

Prva možnost je nadomestna vročitev na naslovu prebivališča, poslovnih prostorov ali ustanove (člen 178 zakonika o civilnem postopku). V skladu s tem postopkom se lahko nadomestna vročitev opravi, če oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, ni prisotna na svojem prebivališču, v poslovnih prostorih ali ustanovi, kjer prebiva.

Nadomestna vročitev se opravi tako, da se pisanje fizično izroči eni od naslednjih oseb:

na prebivališču naslovníka: odraslemu članu družine, osebi, ki je pri družini zaposlena, ali drugi odrasli osebi, ki na takem naslovu stalno prebiva,

v poslovnih prostorih naslovníka: osebi, ki je tam zaposlena,

v ustanovah: vodji ustanove ali ustrezno pooblaščenemu zastopniku.

Nadomestna vročitev zgoraj navedenim osebam pa ni dovoljena, če je zadevna oseba vpletena v pravni spor kot nasprotna stranka osebe, ki ji je treba vročiti pisanje.

Nadomestna vročitev s puščanjem pisanja v hišnem predalčniku

Če nadomestne vročitve na naslovu prebivališča ali v poslovnih prostorih ni bilo mogoče izvesti, se lahko namesto tega nadomestna vročitev opravi tako, da se pisanje pusti v hišnem predalčniku (člen 180 zakonika o civilnem postopku). V takem primeru je treba pisanje pustiti v hišnem predalčniku, ki pripada prebivališču ali poslovnim prostorom.

Nadomestna vročitev z oddajo pisanja

Če nadomestne vročitve ni mogoče opraviti na naslovu prebivališča naslovníka ali tako, da se pisanje pusti v hišnem predalčniku, se lahko nadomestna vročitev opravi z oddajo pisanja na sodišče (člen 181 zakonika o civilnem postopku).

Pisanje je mogoče oddati na sodno tajništvo okrajnega sodišča (*Amtsgericht*), ki je pristojno za kraj vročitve, ali, če je bila vročitev zaupana izvajalcu poštних storitev, na kraju, ki ga na kraju vročitve določi izvajalec poštних storitev, ali pri okrajnem sodišču.

Naslovníku je treba predložiti pisno obvestilo o taki oddaji pisanja na način, ki je običajen za dostavo navadnih pošiljk. Če to ni mogoče, je treba pisno obvestilo pritrčiti na vrata prebivališča, poslovnih prostorov ali ustanove.

Oddano pisanje mora biti tri mesece na voljo za prevzem. Če v tem roku ni prevzeto, se vrne pošiljatelju.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

V primeru nadomestne vročitve na naslovu prebivališča, v poslovnih prostorih ali ustanovi (člen 178 zakonika o civilnem postopku) se vročitev opravi s fizično izročitvijo pisanja nadomestni osebi.

V primeru nadomestne vročitve s puščanjem pisanja v hišnem predalčniku (člen 180 zakonika o civilnem postopku) se šteje, da je pisanje vročeno, ko se pusti v hišnem predalčniku.

V primeru nadomestne vročitve z oddajo pisanja (člen 181 zakonika o civilnem postopku) se šteje, da je bilo pisanje vročeno, ko je predloženo pisno obvestilo.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Ne samo, da je pisanje treba oddati, ampak je treba na naslov osebe, ki ji je treba pisanje vročiti, predložiti tudi pisno obvestilo na predpisanem obrazcu in na način, na katerega se običajno dostavljajo navadne pošiljke. Če to ni mogoče, je treba obvestilo pritrčiti na vrata prebivališča, poslovnih prostorov ali ustanove.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če je naslovnik doma, vendar zavrne sprejem pisanja, je treba razlikovati med naslednjimi okoliščinami:

Če je zavrnitev upravičena, je treba postopek vročitve ponovno začeti. Primer upravičene zavrnitve je napačen naslov ali nenatančno identificiran naslovnik. Če zavrnitev ni upravičena, je treba pisanje pustiti na naslovu prebivališča ali v poslovnih prostorih. Če naslovnik nima prebivališča ali poslovnih prostorov, se pisanje vrne pošiljatelju. Če je sprejem pisanja zavrnjen brez obrazložitve, se šteje, da je bilo pisanje kljub temu vročeno (člen 179 zakonika o civilnem postopku).

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V členu RL141.3 dopolnilnih določb konvencije Svetovne poštne zveze glede pisemskih pošiljk je določeno, da lahko potrdilo o prejemu podpiše tudi druga oseba, ki je v skladu z nacionalnimi predpisi pooblaščen za prevzem pošiljke. (Deutsche Post AG kot operater, določen za izvajanje mednarodnih poštnih storitev, tako osebo imenuje „nadomestni prejemnik“ (*Ersatzempfänger*), opredeljujejo pa jo splošni pogoji poslovanja glede pisemskih pošiljk (*Allgemeine Geschäftsbedingungen Brief*)). Nadomestni prejemniki so lahko osebe, opredeljene v členu 178 zakonika o civilnem postopku, ki so navedene tudi v točki 7.1.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

V členu RL 151 dopolnilnih določb konvencije Svetovne poštne zveze glede pisemskih pošiljk je določeno, da mora izvajalec poštnih storitev hraniti pošiljko pripravljeno na prevzem, če vročitev pisanja ni bila uspešna. Deutsche Post AG dostavlja priporočene pošiljke samo naslovniku osebno ali drugi osebi, ki jo je naslovnik pisno pooblastil za sprejem pisanja.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

V členu 151.5.3 konvencije Svetovne poštne zveze je določeno, da se rok, koliko časa mora izvajalec poštnih storitev hraniti pošiljko, določi v ustreznih nacionalni zakonodaji. Vendar pa ta rok ne sme biti daljši od enega meseca. Deutsche Post AG hrani pošiljke en teden od dne, ko je bil naslovnik o pošiljki obveščen. Vročevalec v hišnem predalčniku naslovnika pusti obvestilo s podatki o tem, v kateri poslovalnici lahko prevzame pisanje in v katerem roku ga mora prevzeti.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Da. Kot dokaz o vročitvi pisanja je treba izpolniti potrdilo o vročitvi na v ta namen pripravljenem obrazcu in ga takoj vrniti sodnemu tajništvu sodišča (člen 182 zakonika o civilnem postopku). Obrazec vsebuje vse podatke, ki se zahtevajo kot dokaz za vročitev, zlasti:

ime osebe, ki ji je pisanje treba vročiti,

ime osebe, ki ji je bilo pisanje fizično vročeno,

kraj, datum in (po naročilu sodišča) čas vročitve,

priimek, imena in podpis vročevalca in po potrebi podatke o pooblaščenem podjetju ali zaprosenem organu.

Če vročitev zahteva stranka, se potrdilo o vročitvi pošlje stranki, v imenu katere je bilo pisanje vročeno (člen 193(3) zakonika o civilnem postopku).

Če gre za nadomestno vročitev, veljajo posebne zahteve: v takih primerih je treba na potrdilu o vročitvi vedno navesti tudi razlog za nadomestno vročitev. Če se nadomestna vročitev opravi z oddajo pisanja, je treba v potrdilu zabeležiti, kako je bila taka oddaja pisno sporočena. Če je sprejem pisanja brez obrazložitve zavrnjen, je treba na potrdilu o vročitvi zabeležiti, kdo je zavrnil sprejem in ali je bilo pisanje oddano na kraju vročitve ali je bilo vrnjeno pošiljatelju.

V nekaterih z zakonom določenih primerih se dokazilo o vročitvi ne zahteva:

če se pisanje vroča s fizično dostavo v uradne prostore sodišča, je kot dokazilo o vročitvi dovolj zabeležka na pisanju in v spisu, v kateri se navede, da je bilo vročeno, in datum vročitve (drugi stavek člena 173 zakonika o civilnem postopku);

kadar se pisanje vroča odvetniku, kot dokaz zadošča potrdilo o prejemu, ki ga izda odvetnik (člen 174(1) in (4) zakonika o civilnem postopku);

v primeru vročitve s priporočeno pošto s povratnico se povratnica šteje kot zadosten dokaz (drugi stavek člena 175 zakonika o civilnem postopku);

enako velja, kadar se pisanja vročajo v tujini po postopku „priporočeno s povratnico“ (točka 1 odstavka 1 in prvi stavek odstavka 2 člena 183 zakonika o civilnem postopku);

kadar se pisanje vroča v tujini s pomočjo organov druge države ali konzularnega predstavništva Zvezne republike Nemčije (*konsularische Vertretung des Bundes*) ali Zveznega urada za tujino (*Auswärtiges Amt*), se potrdilo zaprosenega organa šteje kot dokazilo o vročitvi (točki 2 in 3 odstavka 1 in drugi stavek odstavka 2 člena 183 zakonika o civilnem postopku).

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Načeloma je vročitev neveljavna, če ni opravljena v skladu z zakonskimi zahtevami in s tem krši temeljne določbe.

Zakon dopušča izjeme od tega načela, ki upoštevajo namen vročitve, torej dokaz, ali je naslovnik prejel pisanje, ki mu je moralo biti vročeno, in če ga je prejel, kdaj.

Če ni mogoče dokazati, da je bilo pisanje ustrezno vročeno, ali če je bilo pisanje prejeto v nasprotju z zavezujočimi določbami o vročanju pisanj, se šteje, da je bilo pisanje vročeno, ko ga je oseba, na katero je pisanje bilo ali bi lahko bilo v skladu z zakonom naslovljeno, prejela (člen 189 zakonika o civilnem postopku). V takem primeru je napaka pri vročitvi odpravljena. Sodišče ne more po prosti presoji odpraviti kršitve določb o vročitvi. Tudi kadar z vročitvijo začne teči določen rok, na primer rok, ki ga ni mogoče podaljšati, je napako vseeno mogoče odpraviti, če veljajo zgoraj navedeni pogoji.

Če naslovnik ne prejme pisanja, ki ga je treba vročiti, so posledice naslednje:

če vročitev krši temeljne določbe, odprava napake ni mogoča. To pomeni, da je vročitev neveljavna in postopek vročitve se mora ponoviti od začetka;

če je bila vročitev opravljena v skladu z zakonskimi določbami, se šteje, da je bilo obvestilo dano v skladu z določbami o nadomestni vročitvi. Če pa stranka kljub temu brez svoje krivde ne izve za vročitev pisanja, je mogoča vrnitev v prejšnje stanje (člen 230 in naslednji zakonika o civilnem postopku).

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Razlikovati je treba med vročitvijo po uradni dolžnosti in vročitvijo na pobudo strank.

V nekaterih postopkih, v katerih je taksa odvisna od vrednosti spornega predmeta, sodna taksa zajema prvih deset primerov vročitve pisanj. Ob vsaki naslednji vročitvi in kadar se pisanje vroča v okviru drugega postopka, velja enotna taksa 3,50 EUR za vsak primer vročitve pisanj s potrdilom o vročitvi, s priporočeno pošto s povratnico ali po sodnem uslužbencu. Vročitev na pobudo stranke opravi sodni izvršitelj. Za vročitev s predajo pisanja izvajalcu poštnih storitev sodni izvršitelj zaračuna takso 3,00 EUR. Poleg tega je treba kriti tudi stroške izdelave potrebnih kopij in poštnine. Če je bila vročitev pisanja zaupana sodnemu izvršitelju in je pisanje treba overiti, velja posebna taksa, ki znaša toliko kot enotna taksa za dokumente. Ta znaša 0,50 EUR na stran za prvih petdeset strani in 0,15 EUR za vsako nadaljnjo stran.

Če sodni izvršitelj pisanje vroča osebno, znaša taksa 10,00 EUR. V takem primeru je treba sodnemu izvršitelju povrniti tudi potne stroške, ki znašajo med 3,25 EUR in 16,25 EUR, odvisno od oddaljenosti do naslovnika.

Zadnja posodobitev: 14/11/2016

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zaradi izstopa Združenega kraljestva iz Evropske unije države članice posodablajo strani z nacionalno vsebino na tem spletišču. Če spletna stran vključuje vsebino, ki še ne odraža izstopa Združenega kraljestva, je nenamerna in jo bomo ustrezno odpravili.